

# Les medalles de la jutge Lamela

written by Josep Maria Loperena | 8 de maig de 2019

Li agrada col·leccionar medalles. Les seves preferides són la «Cruz de Plata» de la Guàrdia Civil i la «Medalla al Mérito Policial» que li va imposar el ministre **Zoido** del PP. Totes dues van ser el fruit dels reconeixements patris per defensar la seguretat nacional i la tenacitat que posa per empresonar terroristes, facinerosos, escurabosses i rapinyaires. El valor de cada condecoració depèn dels anys de captiveri, soledat i tortura que **Lamela** imposi en les seves resolucions a les seves víctimes. De vegades s'equivoca; com en el cas de **Rosell, Pineda, Besolí, Ramos, Colomer i Ohanessi**, absolts per l'Audiència Nacional dels delictes de blanqueig de capitals després de complir 22 mesos de presó –preventiva, és clar– que els va posar el maig de 2017.

Lamela, cristiana vella per la gràcia de Déu, ignora que la captivitat –segons **Cervantes**– «és el major dels mals que poden patir els homes». La manca de llibertat, la més ombrívola de les parcel·les de l'aparell judicial, anul·la la voluntat de la persona, la degrada i vexe de tal manera que la converteix en una ruïna física i moral. El poeta **Miguel Hernández**, un altre captiu de manilles, cadena i caputxó, va escriure: «Les presons s'arrossegueuen per la humitat del món, busquen el seu home, el persegueixen, l'absorbeixen i se l'empassen».

Carmen Lamela va estudiar Dret i Humanitats a la Universitat Pontifícia de Comillas, una corporació de l'Església dirigida per la Companyia de Jesús. Allà, hauria d'haver adquirit seny i sentit crític per transformar la societat, fonaments necessaris per aplicar la llei i administrar la justícia, però es va esforçar tant en el seu treball que es va tornar carcerària. El 3 de novembre de 2017, l'Associació Jutges per la Democràcia va recollir signatures per demanar la seva

inhabilitació davant el Consell General del Poder Judicial. «La presó –argumentaren– és un últim recurs i ha de ser utilitzat amb prudència i moderació, però la jutge Lamela la fa servir com a pena de privació de llibertat. L'aplica a preu fet». Jutges per la Democràcia va recollir més de 160.000 signatures de juristes en tan sols 48 hores.

Una altra de les més reconegudes gestes carceràries de Lamela va ser el cas conegut com La insurgència. La jutge va convertir una vulgar baralla tavernària en una agressió terrorista. Els fets van passar el 15 d'octubre de 2016, en un bar d'Alsasua. Un altercat sense més conseqüències entre dos guàrdies civils i les seves parelles i nou joves de vint anys que van ser ingressats a presó sense fiança. S'enfronten a penes d'entre 12 i 60 anys de presó.

Les presons han de ser abolides. El legislador del futur haurà d'optar per noves opcions socials per redimir les culpes dels reus. Les conseqüències de la captivitat són infinites: morts per sobredosi, sida, suïcidis, depressions irreversibles? La Fiscalia ha d'investigar les causes que les motiven; els jutges de vigilància han de concedir la llibertat als malalts marginals i els funcionaris de presons han d'abstenir-se de practicar la vexació i la tortura per imposar la seva autoritat. Només així els presidis seran menys cruels i degradants, tot i que, per dissort, continuaran sent masmorres de solitud.